

kender fuldt ud det borgerlige Egtestabs fulde retmæssige Gyldighed. Dette kan aldeles ikke bestrides, og der er da heller ingen, der har benægtet det. Derimod er Spørgsmaalet: Hvilke Virkninger har det for den paagældendes Forhold til Folkekirken, naar borgerligt Egtestab ikke efterfølges af kirkelig Vielse? Derom drejer Spørgsmaalet sig i Kirkeligheden. Og dernæst maa man spørge: Hvilke Betingelser vil Kirken saa stille for at meddele kirkelig Indvielse af disse borgerlige Egtestaber, og hvorledes bliver Præsternes Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt de ere forpligtede eller berettigede til at indvie disse Egtestaber? Det er jo Spørgsmaal af vidtrækkende Betydning, men dem syntes den ærede Ordfører i sit Indledningsforedrag ikke at tillægge videre Vægt. Han gik i alt Fald meget let hen over dem, idet han ikke vilde erkende, at de forskellige Standpunkter, der paa disse Spørgsmaal vare indtagne af de forskellige Medlemmer af Udvalget, egentlig betegnede særlige principielle Forskelligheder inden for Udvalget. Jeg tror, at naar vi se paa de forskellige Forslag, der her ere stillede inden for Udvalget, saa ere Forsøgene paa at ordne denne kirkelige Side af Spørgsmaal faldne ret uheldigt ud. Med Hensyn til Formen for borgerlig Vielse, er det ret ejendommeligt at se, at der er nogle Medlemmer, der ønske denne Form gjort saa højtidelig, at den nogenlunde kommer til at svare til den nuværende Form for borgerligt Egtestabs Indgaaelse, medens der er andre Medlemmer af Udvalget, der ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen) og 8de Valgkreds (H. Holm), der netop ikke ønske Formerne for det borgerlige Egtestab saaledes, at de skulle kunne tilfredsstille Parterne fuldkomment; Formen skal netop være saaledes, at Parterne ville være tilbøjelige til at søge den kirkelige Vielse bagefter. — Naar vi dernæst spørge, hvorledes Præsterne skulle stille sig, saa vil jo Fleertallet stille dem saaledes, at enhver Præst er berettiget til at indvie Egtestabet. Jeg tror, at denne Ordning vilde kunne føre til ret ejendommelige Folger, idet man i Tider, hvor Bølgerne i kirkelig Henseende gik ret højt, nok skulde kunne til at føle denne Præsternes Vægt til at vægre sig ved at indvie et Egtestab, som ret byrdefuld. Den anden Overtighed dannes her af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Olsen), der vil have enhver Præst forpligtet til at indvie et borgerligt Egtestab. Denne Ordning kan jo være ret betvem for Parterne selv; men jeg tror, den vil kunne føre til en utaalelig Tilstand for

Præsterne. Mellem disse to Overtpunkter staar det ærede Medlem for Odense Amts 6te Valgkreds (M. Nielsen), som henviser Brudens Præst til at være forpligtet til Vielsen, medens i øvrigt enhver anden Præst er berettiget til at foretage den. Dette Forslag peger for saa vidt i den rigtige Retning, som det vilde være den eneste rette Ordning, at i alt Fald en Præst er forpligtet til at foretage Vielsen, men jeg kan selvfølgelig ikke i øvrigt gaa ind paa Forslaget, naar det gaar ud paa at give en Ret til enhver som helst Præst i Folkekirken til at foretage Vielsen. Jeg mener nemlig, at den endelige Afgørelse af Kirkens Stilling i saa Henseende ikke kan lægges i en enkelt Præsts Haand. Dernæst kan jeg heller ikke ret se, hvorledes det stemmer med det ærede Medlems Opfattelse af, at Lovforslagets Hovedøjemed skulde være at stille baade Præster og Menighedsmedlemmer frit over for hinanden. Jeg ser ikke, hvorledes denne Forpligtelse for Præsterne kan forenes med dette Hensyn. — Jeg mener i øvrigt for mit Vedkommende ikke at behøve at gaa nærmere ind paa andre Endringsforslag, der ere opstillede i Betænkningen. Der er kun et enkelt Punkt, jeg ønsker endnu at nævne. Der er paa to Steder i Betænkningen henvist til, at Forandringen vilde have Betydning med Hensyn til frastiltes Vielse, og det siges, at kun ved at give denne fri Stilling for Præsterne med Hensyn til Indvielse løses til fulde Spørgsmaalet om Præsternes Stilling over for Spørgsmaalet om Indvielse af Vielse af frastilte. Jeg skulde meget beklage, om Lovgivningsmagten vilde se den eneste mulige Løsning af Spørgsmaalet om frastiltes Vielse gennem et Forslag som det foreliggende, idet jeg herved jo vilde blive afstaaet fra at arbejde videre paa denne Sag, saaledes som det ellers var min Tanke. Da dette Lovforslag blev indbragt her i Ringet, ansaa jeg det for rigtig at stille i Bero videre Arbejder i denne Retning, hvilket jeg ellers havde paataenkt, og det maa jeg jo gøre fremdeles; jeg tilstaar imidlertid, at dette Spørgsmaals Løsning staar temmelig haabløs ad den Vej, jeg havde tænkt mig, hvis Folketinget virkelig skulde vedtage et Forslag som det foreliggende. Det er disse Bemærkninger, jeg mener at burde gøre med Hensyn til den Betydning, Lovforslaget har for mit Embedsomraade.

Da min Kollega, Justitsministeren, ved Sygdom er forhindret i at være til Stede, skal jeg tilføje nogle Bemærkninger med Hensyn til de Endringsforslag, der vedtore særlig Lovforslagets §§ 1 og 2, og i øvrigt de Forhold, der henhøre under hans